

Publicerad 2023-12-15 10:33 av Solstrale

Solstrale... tema: förtvivlan - ljus i mörkret - hopp

Adventskalender 2023 PANIK I JULEÅ lucka:15

godord till behövande...

... det finns ingen gräns för när en känsla skall ta slut... kan man av egen kraft ända den?... hur ska man gå tillväga?... oro och ångest - vad dessa känslor ska få lov att göra med dig det bestämmer du... alla har en längtan efter förändring... men se också kontrasten mot den som lever utan förutsättningar till att kunna påverka sitt liv... hur som helst ska man vara rädd om andra och sig själv... värna ditt och andras liv... vårda det och hylla det liv du lever för det är det enda du har... någon kanske skulle uttrycka det som: så som man bäddar får man ligga... nej det tror jag inte... det beror helt klart på vilka man har haft omkring sig... finns det någon där som vill se... låt någon känna sig sedd idag genom att vara uppmärksam på andras glädje eller sorg... livet är vårt...

"PANIK I JULEÅ" lucka:15

... när Mummrik Grytlock var på väg till Midvinter fick han sina aningar... han hade tänkt att kanske var det så när Åberget gick upp i rök så släpptes kraften av turmalinet ut... om kraften kom i fel händer skulle det bli katastrof... om en god individ får tag i kraften kan den bara göra gott... men om en ostyrig eller ondskefull en får tag i kraften då skulle det bli mycket mörker i omlopp... kunde det verkligen vara så att hans bror Harry låg bakom allt?... det var inte en ovanlig sak att Harry gjorde dumheter... men skulle han ha sjunkit så lågt?...

... Mummrik närmade sig Midvinter och kunde se att staden låg i ett djupt snötäcke... han smög försiktigt... jättetroll kan smälta in i sin omgivning likt en kameleont... precis då kände han en hand på sin axel... det var hans bror Harry... sssssss, tyst säg inget, tala inte!... Mummrik pustade ut av lättnad att hans bror inte sjunkit så lågt... Harry och Mummrik såg precis två Vresar... det var Irrpanna och Snurrpanna de hade sin Husbock Grindu i släptåg... men tänkte Mummrik Vresarna var lite väl nära Midvinter... Vresarnas by Obyn ligger vid Svartbergets fot en halvtimmes färd bort... just då såg Harry och Mummrik att Vresarna hade tagit Midvinter i besittning... på väg ned såg de att här och där i snön brann lågor och flammor som sprakade... vad gjorde dem här och varför var dem så många?... hade Vresarna något med saken att göra?...

...Mummrik och Harry tog sig ned till Midvinter förbi Irrpanna och Snurrpanna... nu var goda råd dyra... men de lyckades ta sig fram till sin alierade gamle bekant Vresarnas äldste Grundur... när Grundur fick syn på Mummrik och Harry blev han skamsen... genast skickade han iväg sin son att hämta in alla Vresarna som höll Midvinter i gisslan... jasså du har gisslantagit Gråvättarna och ockuperat Midvinter du? sa Mummrik förmanande... Mummrik ja vi ska genast ge oss av, det har du mitt ord på!... ja ja, sa Mummrik lätt, vi vill ha er hjälp, vi vill veta vem som tagit Åbergets krafter i besittning?... eh ja jag vet inte? svarade Grundur skamset... jo nog vet du det allt! pressade Harry Grundur med... ja ja ja, det är två ostyriga moln som surnat till, och vi har varit i kontakt med dem, ja eh förlåt! svarade Grundur lismande... nu får det vara slut med dumheterna! sa Mummrik till på skarpen... Grundur kallade till sig sina krigare... vi ska ge oss av nu det är

över, släpp alla Gråvättar fria!... Mummrik och Harry schasade ut Vresarna ur Midvinter... minns Grundur att du ännu står i skuld till oss jättetroll... ja ropa bara på oss när du behöver oss! svarade Grundur... Gråvättarna ljublade i glädje och tackade Mummrik och Harry...

... på Tomtegården när Hundra Tomtar kommit fram tog Tomtefar fram kartan... han ställde sig på en hög av snö och började planera hur skallgången skulle gå till... alla var idel öra... men det var svårt att hitta något som inte syntes... dock visste dem att fotspår i snön skulle avslöja dem... bara det nu inte började att snöa... precis när Tomtefar skulle till att tacka alla för att dem kommit försvann han med... alla hörde Tomtefars röst men ingen kunde se honom... så alla bestämde sig för att bara lyssna... när vi kommer till Midvinter måste vi innan vi ser första huset vika av söderut! Tomtefar försökte att se sina händer, men de var omöjligt för honom... Tomtefar fortsatte, vi får efter detta dela upp oss i tre grupper. en går till gråbergets fot, den andra går till dalen vid Midvinter, och en går mot Gråbergets baksida... men först vill jag berätta att mat, vatten, extra energi och förbandslåda finns i varje ryggsäck... alla gick fram och hämtade spadar, ishackor, dubbar, tog varsin ryggsäck... nu skulle de börja skallgången... hur skulle det gå?... varför brann lågorna och flammorna så starkt?... och vad hade Mummrik och Harry för plan?... och vem var det som ställde till med allt mörker i Tomtelandet... ja det ni är morgondagens äventyr... vi ses då!...

Solsken på er så länge! /:) Solstrale....

Tack på förhand för applåder
och kommentarer!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten